

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Beata Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2022 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. Ł., P. Ł.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od punktu 2 wyroku Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 11 października 2021 roku

sygn. akt. I C 483/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie1. po zasądzonej kwocie dodaje: ” z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 października 2021 roku do dnia zapłaty”,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. kosztami postępowania apelacyjnego obciąża powodów i pozwaną po połowie i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 325 zł.

Beata Woźniak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu:

1. zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powodów A. Ł. i P. Ł. kwotę 31.516,55 zł,
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 6.149,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.645,75 zł tytułem nieuiszczonych kosztów wynagrodzenia biegłego,
5. nakazał ściągnąć od powodów solidarnie, na rzecz Skarbu Państwa kwotę 209,66 zł tytułem nieuiszczonych kosztów wynagrodzenia biegłego.

Z powyższym rozstrzygnięciem w zakresie punktu 2 nie zgodzili się powodowie wnosząc apelację, zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu:

- naruszenie przepisu prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 328 § 2 k.p.c. polegające na rozbieżności sentencji wyroku w pkt 1 a treści uzasadnienia wyroku w części dotyczącej roszczenia odsetkowego,
- naruszenie prawa materialnego, tj. art. 481 § 1 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i brak zasądzenia w sentencji wyroku przez Sąd I instancji od pozwanego na rzecz powodów odsetek ustawowych za opóźnienie od 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Mając powyższe na uwadze apelujący wnieśli o zmianę treści wydanego orzeczenia, w ten sposób, że w Sąd zasądzi na rzecz powodów od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 31.516,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w zakresie objętym apelacją, na uwzględnienie zasługiwał zarzut powodów dotyczący wadliwego braku rozstrzygnięcia Sądu I instancji o odsetkach za opóźnienie od zasądzonej w punkcie 1 wyroku kwoty. Błąd Sądu Rejonowego w tym zakresie jest oczywisty, a nadto został ujawniony w treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, gdzie poczyniono wywód na temat podstawy rozstrzygnięcia, którego w istocie nie wydano. Niewątpliwie, mając na uwadze treść przepisu art. 481 § 1 k.c. zgodnie z którego treścią jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi oraz treścią żądania zgłoszonego w pozwie, na rzecz powodów należało zasądzić także odsetki od spornej kwoty.

Niemniej jednak Sąd Okręgowy zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, iż w okolicznościach niniejszej sprawy, zasądzona kwota, uwzględniająca ceny z daty ustalenia odszkodowania, realizuje istotę art. 363 § 2 k.c. Przepis ten nakazuje wielkość odszkodowania pieniężnego określać w zasadzie według cen z daty ustalenia odszkodowania (wydania wyroku). Dzięki temu uwzględniony zostaje czynnik czasu, którego upływ może mieć wpływ na rozmiar szkody. Dlatego jako data początkowa, od której trzeba liczyć odsetki za opóźnienie, powinien zostać wskazany dzień wydania wyroku zasądzającego odszkodowanie (tak M. Kaliński, Szkada na mieniu, s. 530; zob. ponadto A. Olejniczak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III, cz. 1, 2014, s. 123; W. Popiołek, w: Pietrzykowski, Komentarz KC, t. I, 2002, art. 481, Nb 6; M. Lemkowski, Odsetki cywilnoprawne, s. 280). Stanowisko takie wyraził Sąd Najwyższy np. w wyroku z 17.2.2005 r. (I CK 569/04, Legalis), gdzie wskazał, że „Sąd orzekający w sprawie odszkodowania (...) uprawniony jest do przyjęcia cen z daty ustalenia odszkodowania (czyli z daty wyrokowania) uznając, iż takie rozwiązanie lepiej spełnia cel kompensaty spadku wartości należności pieniężnej (...). Przyjmując zaś za podstawę ustalenia wysokości odszkodowania ceny z daty wyrokowania, zasądza odsetki od tej daty” (zob. także wyr. SN z 18.11.2003 r., II CK 235/02, Legalis). Skoro zatem Sąd I instancji prawidłowo przyjął wysokość odszkodowania według cen z daty jego ustalenia i okoliczność ta nie była kwestionowana przez stronę powodową, to należało uznać, że powodom należą się odsetki ustawowe od dnia następnego po wydaniu orzeczenia przez Sąd I instancji.

W związku z powyższym apelacja na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. została zmieniona, a w pozostałej części, dotyczącej zasądzenia odsetek ustawowych w szerszym zakresie, oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał, zarzuty powodów za trafne w zakresie w jakim domagali się oni zasądzenia odsetek ustawowych dokonując jedynie weryfikacji ich daty początkowej, czego domagał się w odpowiedzi na apelację pozwany.

Beata Woźniak